

Hasičská stanice Vaduz

Autorka: Tereza Fiklíková

Studie výrazného objektu si v bakalářské práci zachovala vše z původního konceptu a dopracovává ho na potřebné úrovni. Poněkud překvapivá je pro mne čtveřice výtahů v rozlehlém dvoupodlažním objektu. To ale bylo beze změn převzato z předešlé architektonické studie a není určitě chybou bakalářského projektu.

Konstrukční princip je zvolen vhodně pro daný typ a charakter objektu, k diskuzi je pouze důvod spojitosti základové desky mezi hlavní částí a subtilní věží, když suterénní konstrukce už dilataci má a není jí tudíž využito ke ztužení celku. Obdobně nejsou upřesněny návaznosti výškového odskoku hydroizolačního souvrství mezi podsklepenou a přízemní částí, ale jde o v rámci celého projektu o nevýznamnou podružnost.

V konstrukční části ani nikde jinde není zdokumentována ocelová příhradová konstrukce haly se světlíky, což je zajímavější prvek, než „empiricky navrhovaný monolit stropů“, který je rozkreslen až do podrobnosti výkresu tvaru, jak je v bakalářských pracích zvykem.

Většina přiložených detailů řeší stavbu principálně správně, některé drobnosti by chtěly upřesnit či funkčně odůvodnit – například u D.1.1.2.12 význam parozábrany pod izolantem atiky a způsob ukotvení vnitřního oplechování, u D. 1.1.2.13 pak například způsob odvětrání a odvodnění dutiny pod dřevěným obkladem v nadpraží okna. Na fasádu je použito zajímavého opalovaného dřeva a je škoda, že toto není někde více zdokumentováno, skladby S 1, S 2 potřebnou podrobnost nemají.

Za provozně-funkční nedostatek lze považovat návrh neodpružené podlahy do tělocvičny (skladba A4). Minimalistické řešení s betonem opatřeným pružnou stěrkou je pro zdravý pohyb (nejen hasičů) nedostatečné.

Ploché střechy nemají spádované pojistné vrstvy, což by u objektu daného významu a standardu mělo být samozřejmostí.

Část věnovaná TZB řeší komplexně potřebné instalace, navrženy jsou i rozměrné VZT jednotky. Rozvody vzduchu od nich nejsou plně zohledněné v architektonicko-stavební ani stavebně konstrukční části. Správně je zapracován systém náhradního zdroje energie, který je v tomto objektu nezbytným.

Detail interiéru nepřináší nic výrazně invenčního a zabývá se ve velkém měřítku jen vstupní partií objektu a jejím osvětlením.

Myšlenka kombinace dvou prostých hmot a jejich surového povrchu připomíná koncepty rozvíjené okolo architekta Šika působícího i na naší fakultě v 90. letech 20. Století. To asi nebylo autorce známo, nicméně její projekt by nezapadnul tehdy a i nyní dostatečně prokazuje její znalosti konstrukce stavby a výtku zaslouží jen zpracování některých detailů a skladeb.

Navržené hodnocení: **B-C**

Ing. arch. Pavel Šmelhaus